

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

452

28-11-16

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ
Βουλευτής Β' Θεσ/νίκης – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αρ. Πρωτ.:

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 2016

Προς Υπουργό:
-Περιβάλλοντος και Ενέργειας

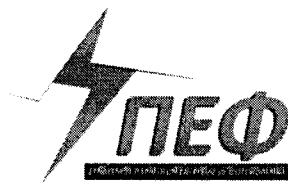
ΑΝΑΦΟΡΑ

Σας υποβάλλω συνημμένα υπόμνημα του Συνδέσμου Παραγωγών Ενέργειας με Φωτοβολταϊκά με θέμα «Υπηρεσίες Διακοπτόμενου Φορτίου (ΥΔΦ ή διακοψιμότητα), αναφορικά με την εφαρμογή του μέτρου και τις επιπτώσεις που επιφέρει στις ΑΠΕ.

Παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες.

-Ο-
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ με ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ

Έδρα: Δημοκρατίας 3, 151 21 Πεύκη, Τηλέφωνο / Φαξ: 210-6854035, e-mail: info@spef.gr, www.spef.gr

Αθήνα, 10/11/16

Υπηρεσίες Διακοπτόμενου Φορτίου (ΥΔΦ ή διακοψιμότητα)

Το μέτρο της διακοψιμότητας όπως τέθηκε σε εφαρμογή στην χώρα μας με την ΑΠΕΗΛ/Γ/Φ1/οικ. 184898/11-12-2015, κατά της οποίας τρέχουν ήδη Προσφυγές του συνδέσμου μας στο ΣτΕ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δημιουργεί σημαντικές στρεβλώσεις στο ηλεκτρικό σύστημα και πολύ περισσότερο σε βάρος των ΑΠΕ που σχεδόν αποκλειστικά το χρηματοδοτούν. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με την σειρά:

- Το μέτρο της διακοψιμότητας, δηλαδή του περιορισμού των ηλεκτρικών καταναλώσεων των βιομηχανικών καταναλωτών κατόπιν εντολής του ΑΔΜΗΕ όταν υπάρχει έλλειψη ηλεκτρικής ισχύος στο σύστημα, οπουδήποτε αλλού εφαρμόζεται σε χώρες μέλη της ΕΕ, πουθενά δεν χρηματοδοτείται από τους ηλεκτροπαραγωγούς αλλά αντίθετα από πόρους του συστήματος που προορίζονται ειδικά για την ευστάθεια. Στην χώρα μας τέτοιοι πόροι είναι τα Αποδεικτικά Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΑΔΙ) νυν μετονομασμένα σε Μηχανισμό Αποζημίωσης Ευελιξίας. Τούτο επειδή η διασφάλιση ευστάθειας είτε προωθείται μέσω της διαχείρισης της παραγωγής είτε μέσω της διαχείρισης της ζήτησης, αποτελεί τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, οπότε και οφείλει να χρηματοδοτείται από το ίδιο ταμείο.
- Στην χώρα μας το μέτρο της διακοψιμότητας παραδόξως και σε αντίθεση με ότι ισχύει σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη επιβαρύνει τις ΑΠΕ, χρηματοδοτούμενο κατά 86% από αυτές με το 67% να επιβαρύνει τα επαγγελματικά φωτοβολταϊκά (3,6% επί του τζίρου τους). Επειδή μάλιστα οι συμβατικοί παραγωγοί έχουν την δυνατότητα να διαμορφώνουν ελεύθερα ανά ώρα τις προσφορές τους στον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό (ΗΕΠ), είναι βέβαιο πως προσθέτουν στις τιμές τους το μικρό ούτως ή άλλως κόστος που τους αναλογεί (0,4% επί του τζίρου των λιγνιτικών και φυσικού αερίου μονάδων) και έτσι το ανακτούν πλήρως μετακυλώντας το στους καταναλωτές, κάτι που οι ΑΠΕ δεν έχουν δυνατότητα να κάνουν.
- Μεγάλη στρέβλωση υφίσταται και ως προς την ποσότητα των ΥΔΦ που προσδιορίστηκαν να δίνονται στους βιομηχανικούς καταναλωτές στην χώρα μας! Αναφερόμενοι στο παράδειγμα της Γερμανίας που εσχάτως προβάλλεται ως δήθεν προγεφύρωμα για την παράταση του επίδικου μέτρου και στην χώρα μας, αξίζει να συγκρίνουμε το μέσο φόρτιο σε MW ανά ώρα κάθε χώρας και στο πόσα MW ΥΔΦ θεσπίστηκαν συγκριτικά. Το 2014 λοιπόν στην Γερμανία η κατανάλωση ενέργειας ήταν 576,3 TWh η οποία διαιρούμενη με τον συνολικό αριθμό των ωρών του έτους (8.760) δίνει το μέσο φορτίο του συστήματος τους αναγόμενο σε 68.787 MW. Με βάση όσα είδαν το φως της δημοσιότητας για την θέσπιση του μέτρου στην Γερμανία, αυτό πρόκειται να αφορά μόλις 1.500 MW, δηλαδή ποσοστό 2,2% ως προς το μέσο φορτίο του ηλεκτρικού συστήματος της χώρας αυτής. Αντίθετα στην χώρα μας με κατανάλωση 50,2 TWh το 2014 στο διασυνδεδεμένο σύστημα και δίκτυο, δηλαδή ανηγμένο ανά ώρα μέσο φορτίο 5.730 MW, θεσπίστηκε όριο 2.000 MW για τις ΥΔΦ συνολικά, δηλαδή σε ποσοστό 34,9%! Παρόμοια στρεβλή εικόνα προκύπτει και με βάση τα αιχμακικά φορτία των δύο χωρών με 83 GW της Γερμανίας και 9 GW της Ελλάδας, όπου ως ποσοστό οι ΥΔΦ ανέρχονται σε 1,8% και 22,2% αντίστοιχα. Σε κάθε περίπτωση δηλαδή οι ΥΔΦ στην χώρα μας ως προς το παράδειγμα της Γερμανίας που κάποιοι επικαλούνται, είναι υπερδιαστασιολογημένες πάνω από 10 φορές. Πολύ χειρότερα στην χώρα μας όμως ως εργαλείο ευστάθειας του ηλεκτρικού συστήματος τεχνικά δεν χρειάζονται καθόλου, όπως θα φανεί παρακάτω.

- Σε ότι αφορά τώρα την εφαρμογή του μέτρου των ΥΔΦ στη χώρα μας από τον ΑΔΜΗΕ, το 2016 έχει παραδόξως δημοπρατήσει μέχρι στιγμής:

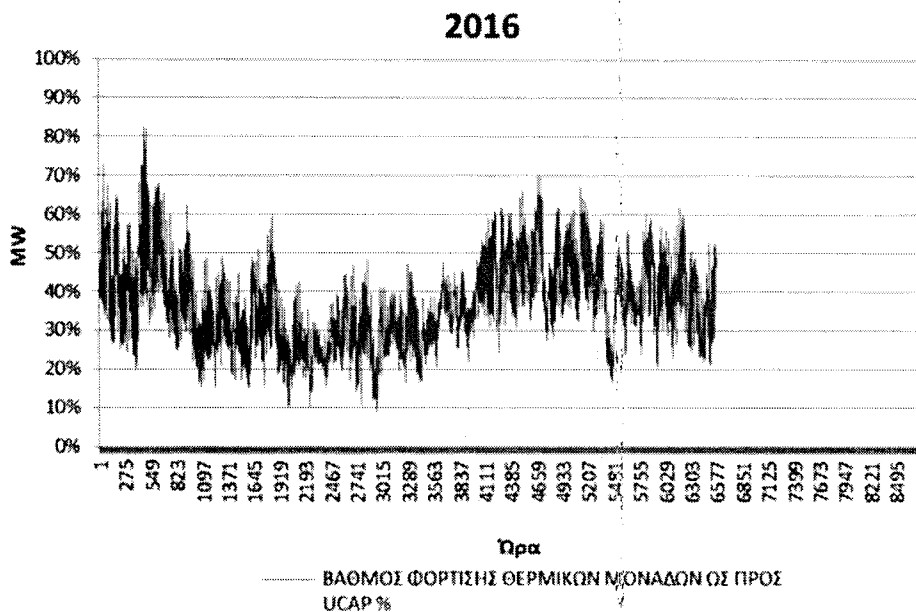
Στις 29/2/16 ΥΔΦ συνολικά 1.000 MW για τον Μάρτιο 2016 (500 + 500 MW για ΥΔΦ1 και ΥΔΦ2 αντίστοιχα).

Στις 31/3/16 ΥΔΦ συνολικά 1.500 MW για τον Απρίλιο 2016 (650 + 850 MW για ΥΔΦ1 και ΥΔΦ2 αντίστοιχα)

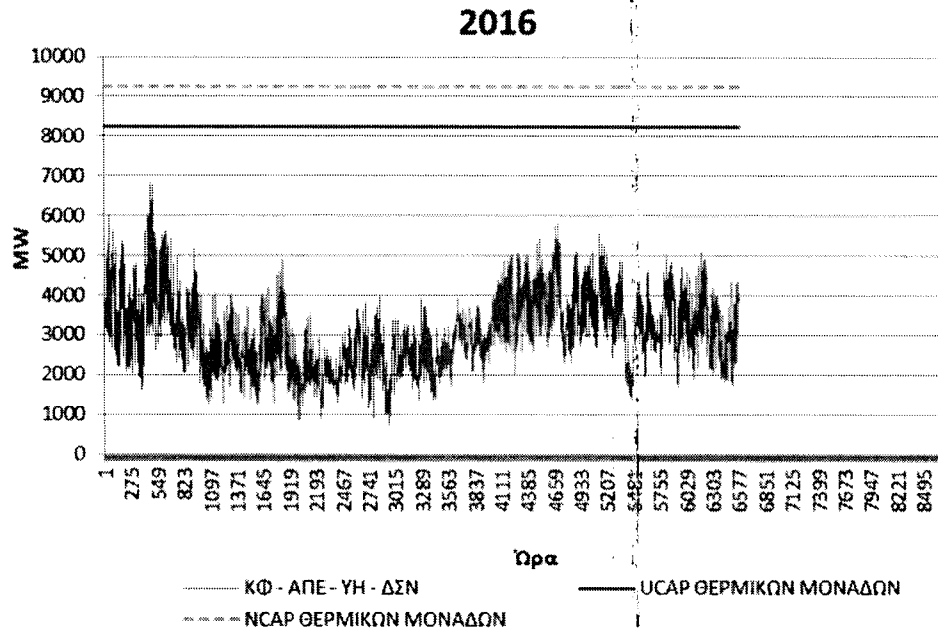
Στις 27/4/16 ΥΔΦ συνολικά 1.650 MW για κάθε μήνα της περιόδου από τον Μάιο έως και τον Σεπτέμβριο 2016 (750 + 900 MW για ΥΔΦ1 και ΥΔΦ2 αντίστοιχα) και παρότι έβλεπε την αύξηση του περιθωρίου διαθεσιμότητας ισχύος ένεκα της μείωσης του βαθμού φόρτισης (απασχόλησης) των θερμικών μονάδων, όπως αναδεικνύεται στο παρακάτω διάγραμμα.

Στις 27/9/16 ΥΔΦ 1.200 MW για κάθε μήνα της περιόδου από Οκτώβριο έως και τον Δεκέμβριο 2016 (550 + 650 MW για ΥΔΦ1 και ΥΔΦ2 αντίστοιχα) και παρότι έβλεπε την αύξηση του περιθωρίου διαθεσιμότητας ισχύος ένεκα της μείωσης του βαθμού φόρτισης (απασχόλησης) των θερμικών μονάδων, όπως αναδεικνύεται στο παρακάτω διάγραμμα.

Διάγραμμα 1 – Βαθμός φόρτισης % θερμικών μονάδων ως προς UCAP

Διάγραμμα 2 – Πραγματικότητα Φορτίων στο ηπειρωτικό σύστημα

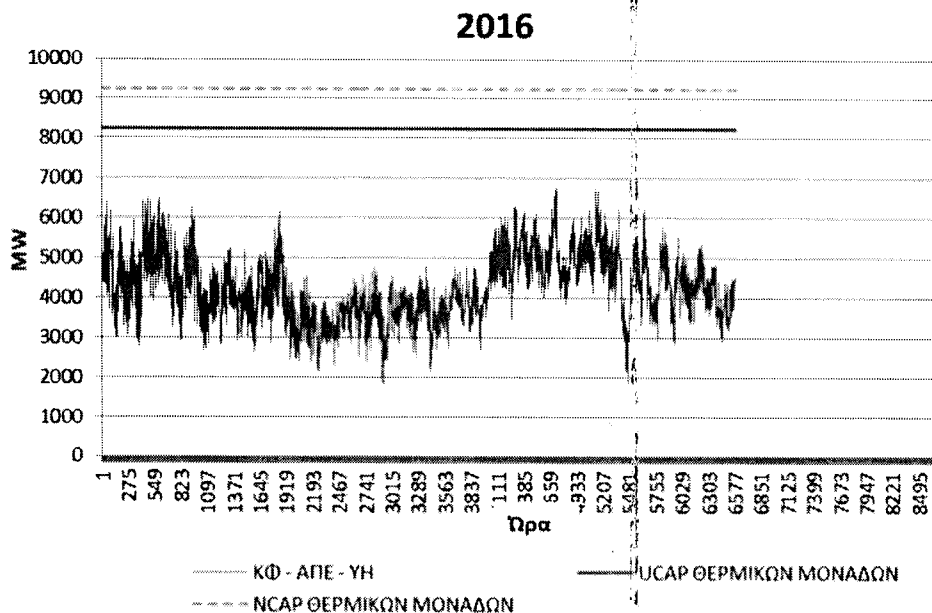

Δηλαδή προκύπτει πως ενώ οι θερμικές μονάδες χρειαζόταν κατά μέσο όρο να λειτουργούν γύρω στο 40% (διάγραμμα 1) της δυναμικότητας τους UCAP (πρόκειται για την μονίμως διαθέσιμη ισχύς τους) το 2016, δηλαδή καταφανώς να υπολειτουργούν και να υφίσταται διαθέσιμο παραγωγικό περιθώριο τουλάχιστον 2.000 - 3.000 MW (διάγραμμα 2), εντούτοις ο ΑΔΜΗΕ δημοπρατούσε μονίμως επιπλέον περί το 1,5 GW ΥΔΦ χωρίς ουσιαστικά να το χρειάζεται η υποτιθέμενη ευστάθεια του συστήματος. Η αιχμή μάλιστα του 80% που περιστασιακά εμφανίστηκε στις αρχές του 2016, οφείλεται σε εξαγωγές ενέργειας περίπου 900 MW (11% επί της συνολικής θερμικής (UCAP) και όχι σε κάποια εγχώρια αιχμή ή ανωμαλία. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο πως μέχρι σήμερα δεν εκδόθηκε από τον ΑΔΜΗΕ ούτε μία εντολή περιορισμού κατανάλωσης προς τους δικαιούχους βιομηχανικούς καταναλωτές, οι οποίοι ωστόσο δικαιούχοι εισπράττουν κανονικά τα κονδύλια χωρίς ουσιαστική αντιπαροχή.

Ως προς τα ανωτέρω έχουμε εκπονήσει μελέτη-ανάλυση-αποτύπωση των ωριαίων φορτίων για τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016 όπως τα δημοσιεύει ο ΑΔΜΗΕ, συνυπολογίζοντας και το ισοζύγιο διασυνδέσεων και στο πως το ηλεκτρικό σύστημα θα ανταποκρινόταν υπό συνθήκες ηλεκτρικής απομόνωσης της χώρας (δηλαδή χωρίς καθόλου εισαγωγές) και πουθενά και ποτέ δεν προκύπτει διαθέσιμο θερμικό ηλεκτροπαραγωγικό περιθώριο λιγότερο από 1.500 – 2.000 MW.

Για το 2016 για παράδειγμα από τα απολογιστικά ωριαία στοιχεία που δημοσιεύει ο ΑΔΜΗΕ, προκύπτει πως ακόμη και στο ακραίο σενάριο (διάγραμμα 3) των μηδενικών εισαγωγών (ηλεκτρική απομόνωση της χώρας), το διαθέσιμο κάθε ώρα θερμικό ηλεκτροπαραγωγικό περιθώριο (διαφορά μωβ γραμμής από την κόκκινη) θα ήταν τουλάχιστον 1.500 MW κάθε ώρα.

Διάγραμμα 3 – Σενάριο κάλυψης φορτίων από θερμικές μονάδες με μηδενικές Διασυνδέσεις

- Οι ΥΔΦ πληρώνονται στους δικαιούχους βιομηχανικούς καταναλωτές, είτε υπάρξουν εντολές περιορισμού καταναλώσεων είτε όχι από τον ΑΔΜΗΕ.
- Απόλυτος κυνισμός τέλος υφίσταται και στις πληρωμές των ΥΔΦ, αφού σύμφωνα με ενημέρωση που έχουμε οι δικαιούχοι έχουν εισπράξει το αντίτιμο των μηδενικών τους αντιπαροχών για ΥΔΦ μέχρι και τον Μάιο, ενώ οι παραγωγοί ΑΠΕ που το πληρώνουν έχουν πληρωθεί πλήρως μόλις τον Μάρτιο. Συγκεκριμένα οι ΥΔΦ του Απριλίου 2016 πληρώθηκαν στους δικαιούχους καταναλωτές τον Αύγουστο και οι ΥΔΦ του Μαΐου 2016 καταβλήθηκαν τον Οκτώβριο 2016, όταν οι παραγωγοί ΑΠΕ που πληρώνουν τα κονδύλια αυτά δεν έχουν πληρωθεί ακόμα τον Απρίλιο!. Δηλαδή τα όσα μας παρακρατούν αποδόθηκαν στους δικαιούχους των ΥΔΦ πριν εμείς εισπράξουμε το εισόδημα από το οποίο παρακρατήθηκαν.

Για όλα τα ανωτέρω στρεβλά και πολλά περισσότερα ακόμη, προφανώς δεν ήταν τυχαία η δήλωση-ομολογία του πρώην Υπουργού ΠΕΝ και Π. Σκουρλέτη στις 31/3/16 (<http://www.ypreka.gr/Default.aspx?tabid=785&snid=524>)=4194&language=el-GR) πως οι ΥΔΦ «...είναι εργαλεία άσκησης βιομηχανικής πολιτικής. Για να τα λέμε με τα όνομά τους. Άσχετα αν εμφανίζονται ως μέτρα, τα οποία θα εξασφαλίζουν την ασφάλεια της ενεργειακής αγοράς. Και έρχονται ως αντιστάθμισμα της κατάρνησης της έκπτωσης του ποσοστού 20% που υπήρχε μέχρι το τέλος του προηγούμενου έτους...». Με άλλα λόγια δηλαδή οι ΑΠΕ καλύπτουν την καταργηθείσα έκπτωση της ΔΕΗ προς τους πελάτες της... για την οικονομική ενίσχυση της βιομηχανίας.

Οι ηλεκτροπαραγωγοί από φωτοβολταϊκά και ΑΠΕ έχουν στηρίξει και στηρίζουν έμπρακτα την βιομηχανία της χώρας, αφού για να στηθούν οι μονάδες τους αυτές τα προηγούμενα χρόνια έχουν χρησιμοποιήσει πολλά εγχωρίως παραγόμενα βιομηχανικά προϊόντα, όπως αλουμιένιες και χαλύβδινες βάσεις, καλώδια, πλέγματα περιφράξεων, σκυρόδεμα, οικίσκους, ακόμη και πάνελς όταν αυτά παραγόντουσαν εδώ. Πολύ περισσότερο, από τον Ιανουάριο του 2016 είμαστε στρεβλά οι χρηματοδότες του επίπλαστου αυτού μέτρου. Συμβαίνει λοιπόν το παράδοξο να καθυβριζόμαστε και να συκοφαντούμαστε συστηματικά χωρίς ούτε ένα πραγματικό στοιχείο να παρατίθεται από αυτούς που λαμβάνουν τα χρήματά μας και μέσω του μέτρου αυτού. Αν η Πολιτεία πιστεύει πως η βιομηχανία πρέπει οικονομικά να επιδοτείται από χρήματα των πολιτών, αυτό είναι υπόθεση γενικής φορολογίας και όχι επιβολής ενός δήθεν Τέλους για την δήθεν ευστάθεια του ηλεκτρικού συστήματος και μάλιστα